

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 816

София, 22.01.2014

Върховният административен съд на Република България - Седмо отделение, в закрито заседание на шестнадесети януари две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЙОВКА ДРАЖЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ТАНЯ ВАЧЕВА

ИВАН РАДЕНКОВ

при секретар
на прокурора
от съдията

ТАНЯ ВАЧЕВА

по адм. дело № 322/2014.

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по чл. 229 и сл. от АПК.

Образувано е по частна жалба на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, със седалище и адрес на управление гр. Варна, представлявано от Юлиан Чолаков, против определение N 5841 от 06.12.2013 год., постановено по адм. дело N 4041/2013 год. по описа на Административен съд Варна. Частният жалбоподател твърди, че определението е неправилно поради нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Развива съображения, че съдът, в нарушение на чл. 12 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, не е обсъдил доводите в жалбата. Сочи, че възможността на дружеството да подаде жалба срещу отказ за извършване на исканата от него административна услуга не обуславя недопустимост на оспорването на заповед N 1008 от 09.04.2008 год. на кмета на община Варна. Иска отмяна на съдебния акт и връщане на делото на първоинстанционния съд за разглеждане на жалбата по същество.

Ответникът кметът на община Варна не изразява становище по частната жалба.

Върховният административен съд приема частната жалба за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 230 от АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

С оспореното определение административният съд е оставил без разглеждане жалбата на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията срещу заповед N 1008 от 09.04.2008 год. на кмета на община Варна в частта ѝ по т. 2 и е прекратил производството по делото. За да постанови този резултат, съдът е приел, че разпореждането на административния орган в обжалваната част е с вътрешноведомствен характер и не е административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1-4 от АПК, поради което е налице хипотезата на чл. 159, т. 1 от АПК за прекратяване на производството по делото.

Определението е правилно.

Съответен на доказателствата и закона е изводът на съда, че заповедта на кмета на община Варна, в частта ѝ по т. 2, е вътрешноведомствен акт. Адресати на оспорения акт са единствено длъжностните лица при община Варна, районите и

кметствата при община Варна, които са оправомощени да приемат заявления и да предоставят услуги, на които е разпоредено да изискват от физическите и юридически лица, еднолични търговци, кооперации и т.н. при заявяване на съответната услуга едновременно представяне на определен набор от документи.

Обжалваният вътрешнослужебен акт не рефлектира пряко върху правната сфера на жалбоподателя. Не засяга пряко и непосредствено правата и законните интереси на сдружението, доколкото същото не е пряк адресат на акта.

Неблагоприятни за него правни последици биха могли да настъпят евентуално след постановяване на отказ за извършване на административна услуга, срещу което сдружението би могло да се защити, като обжалва същия, в какъвто смисъл са и изводите на административния съд.

Ето защо, като оставил без разглеждане жалбата и е прекратил съдебното производство поради липса на годен за обжалване административен акт, Административният съд Варна е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Воден от горното, Върховният административен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА определение N 5841 от 06.12.2013 год. по адм. дело N 4041/2013 год. по описа на Административен съд Варна.

Определението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Йовка Дражева

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Таня Вачева

/п/ Иван Раденков

Т.В.